

Загоїти душу морем...

Ганна Синьоок

Загоїти душу морем,
Вслухатися в екзотичне...
А все ж, тільки з лісом гупторю
Про вічне...

Знов квапитись на агапу
До моря, хвиль чути мантру...
А сяйво морської рампи -
Як ватра...

Солоний присмак лагуни,
Зелом закосичені кроки...
Ворожать піщані руни
Про око.

Хоч мають і часу вдосталь,
І досвіду понад міру...
Та серцю зробити розтин -
Не вміють.

/Ганна Синьоок, зі зб. "О-р-і-г-а-м-і"/